

Prin ochii mei

Ionutz21

Și din iubirea sfântă din care am prins viață
Mai cer un strop de lacrimi să pot ca să zâmbesc
Tăcerea sufletească o simt de dimineață,
Căci fără tine mamă și astăzi mă trezesc.

Și ochiul meu te cere de-acolo din văzduhul
Unit cu raza lunii, 'nainte să adorm...
În visul meu cel tainic te lupți doar cu molohul,
Iar dorul către mine a devenit enorm.

Îmi pare clipa vieții atât de afumată,
Încât mă lupt cu timpul plătind cu anii mei.
Mi-e glia o comoară prea limpede de-o dată,
Dar nu-mi cunosc porțița, oricât de mult tu vrei.

Mă lupt cu oglindirea ce marea mi-o conferă
Și chipul meu de astăzi a devenit un scut
Prin ochii mei doar viața a devenit stingheră
Iar visul, o emblema cu un substrat tăcut.

Îi cer Divinității, o tainică natură
Cu care a prins viață egoul meu străvechi.
Pământul poartă-n pântec iubirea prematură,
În care naștem gânduri și lacrimi în perechi.

Adeseori din clipa ce se topește-n șoapte,
Rup clipele frumoase ce ne-au unit cândva.
Tavanul îmi zâmbește în fiecare noapte,
Că a gustat o viață mereu din poza ta.

Îmi pare rău că viața ne-a despărțit devreme
Și chipul din oglindă s-a preschimbat în lut
Eu te păstrez în suflet departe de probleme,
Pastrează-mă în dorul ce nu l-ai cunoscut!

Georgian Ionut Zamfira 21.05.2021